

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

«ΔΕΝ ΕΧΩ ΓΡΑΦΕΙ ΠΟΤΕ ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ, ΑΛΛΑ ΕΠΕΙΔΗ ΘΕΛΩ»

Η Μαρία Παναγοπούλου, ενώ εργαζόταν στα ΜΜΕ, άφησε πίσω την καριέρα της για να αφοσιωθεί στην οικογένειά της. Έπειτα από χρόνια, μάλιστα, αποφάσισε να στείλει ένα από τα βιβλία που είχε γράψει σε εκδοτικό οίκο και κάπως έτσι ξεκίνησε το συγγραφικό ταξίδι. Η ίδια, λίγο πριν από την κυκλοφορία του τρίτου της βιβλίου, «Η πενθερά», από τις εκδόσεις Ψυχογιός, μας αποκαλύπτει τον ρόλο του συζύγου της, Κώστα Χαρδαβέλλα, σε αυτό αλλά και πόσο εύκολο είναι να κατακτηθεί το «για πάντα»;

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να μου πείτε δυο λόγια για εσάς...
Γεννήθηκα στον Πειραιά, γεγονός που επηρέασε σημαντικά την προσωπικότητά μου. Ο μπαμπάς βιοτέχνης, η μαμά οικιακά και ο μονακριβός αδελφός μου παθιασμένος Ολυμπιακός. Η επιθυμία να γίνω δημοσιογράφος υπήρχε πάντα μέσα μου, χωρίς να μπορώ να εξηγήσω το γιατί. Πανεπιστημιακή Σχολή Δημοσιογραφίας δεν υπήρχε τότε κι έτσι επέλεξα το Τμήμα Κοινωνιολογίας του Παντείου. Στο δεύτερο έτος των σπουδών μου, θέλησα να μπω σιγά-σιγά στον χώρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Την «πόρτα» μου άνοιξε γενναϊδωρα ο σπουδαίος Λευτέρης Παπαδόπουλος. Με τη δική του βοήθεια γνώρισα τον Κώστα Χαρδαβέλλα και ξεκίνησα να εργάζομαι στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΪ, στην οδό Φιλελλήνων τότε. Έτος 1989. Ήταν οι πάντες εκεί: Κακαουνάκης, Τράγκας, Τριανταφυλλόπουλος, Παναγιωτόπουλος, Χατζηνικολάου, Ευαγγελάτος, Παναγιωταρέα – και σίγουρα ξεχνώ πολλούς. Τεράστιο σχολείο. Λίγο αργότερα, ξεκίνησε και η πρώτη προσπάθεια να στηθεί ο τηλεοπτικός ΣΚΑΪ, με εμένα την πιτσιρίκα να έχω την ευλογία να παρακολουθώ σεμινάρια με δάσκαλο τον Σταύρο Ξαρχάκο. Το 1992 έκανα μια παύση από τη δουλειά για να καταφέρω να πάρω το πτυχίο μου και την ίδια χρονιά ξεκίνησε η σχέση μου με τον Κώστα Χαρδαβέλλα, που ήρθε και ανέτρεψε σαν σίφουνας τα πάντα.

Ενώ εργαζόσασταν ήδη στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, βάλατε για κάποια χρόνια σε δεύτερη μοίρα την καριέρα, καθώς επιλέξατε να αφοσιωθείτε στον ρόλο της συζύγου και της μητέρας. Ήταν μια εύκολη απόφαση;

Ήταν μια συνειδητή απόφαση, που είχα την πολυτέλεια να πάρω. Θαυμάζω τις γυναίκες που καταφέρνουν να συνδυάσουν καριέρα και οικογένεια, αλλά ομολογώ ότι εγώ τα βρήκα σκούρα. Κάποια στιγμή, ενώ δούλευα στην καθημερινή πρωινή εκπομπή του STAR, μου έγινε πρόταση από τον Τζώνη Καλημέρη να αναλάβω μια δική μου εκπομπή. Εκεί κατάλαβα ότι θα έπρεπε να επιλέξω ό,τι με έκανε ευτυχισμένη και να αφοσιωθώ σε αυτό. Επέλεξα την οικογένεια και, εάν γυρνούσα τον χρόνο πίσω, θα έκανα ακριβώς το ίδιο. Δεν έχω απωθημένα και σε αυτό έχει παίξει καταλυτικό ρόλο ο σύντροφός μου. Για να είμαι, όμως, απολύτως ειλικρινής, δεν ξέρω πώς θα ένιωθα εάν είχα κόρη και μου έλεγε ότι θέλει να κάνει κάτι ανάλογο.

Πότε ανακαλύψατε ότι θέλετε να ασχοληθείτε με τη συγγραφή βιβλίων;

Το γράψιμο υπήρχε έτσι κι αλλιώς στη ζωή μου, σαν χόμπι. Από την εφηβεία μου ακόμη, καταγράφω αληθινές ιστορίες που κε-

ντρίζουν το ενδιαφέρον μου κι έχω δημιουργήσει μια πρωτότυπη, θα έλεγα, συλλογή. Την περίοδο, όμως, που σταμάτησα να εργάζομαι και έγινα μαμά αποκλειστικής απασχόλησης, αισθάνθηκα την ανάγκη να κάνω κάτι μόνο για εμένα, μέσα στη διάρκεια της ημέρας. Και κάπως έτσι, άρχισα να γράφω βιβλία. Όχι για να εκδοθούν, ούτε που περνούσε αυτό από το μυαλό μου, αλλά για την ευχαρίστησή μου. Χρειάστηκε να περάσουν είκοσι χρόνια και να με «τσιγκλήσει» ο σύζυγός μου για να αποφασίσω να στείλω ένα από αυτά σε εκδοτικούς οίκους.

Ποια εσωτερική ανάγκη σας καλύπτει η συγγραφή;

Το γράψιμο είναι ψυχοθεραπεία για εμένα. Μέχρι και σήμερα, που κυκλοφορεί το τρίτο βιβλίο μου, δεν έχω γράψει ποτέ γιατί πρέπει, αλλά μόνο επειδή θέλω. Αυτό που νιώθει κάποιος όταν πηγαίνει μια βόλτα στην παραλία ή όταν πίνει έναν καφέ με καλούς φίλους, εγώ το αντλώ και από τη συγγραφή.

Η ιδιότητα της δημοσιογράφου βοηθά/επιδρά σε αυτή της συγγραφής;

Θα έλεγα ότι εκείνο που επιδρά σε ό,τι κι αν κάνω στη ζωή μου είναι η Κοινωνιολογία. Με έμαθε να μελετώ και να παρατηρώ, να ερευνώ και να ερμηνεύω τις σχέσεις και τους ανθρώπους, διέυρυνε τη ματιά και τη σκέψη σου, με τρόπο που είναι πολύτιμος για έναν συγγραφέα.

Σύντομα αναμένεται να κυκλοφορήσει το νέο σας συγγραφικό «παιδί», «Η πενθερά», αλλά αυτή τη φορά από τις Εκδόσεις Ψυχογιός.

Απερίγραπτη τιμή και χαρά η συνεργασία μου με τις Εκδόσεις Ψυχογιός. Κατ' αρχάς, να σας εξηγήσω ότι η λέξη «πενθερά» είναι η γνωστή σε όλους μας «πεθερά». Κατά μία εκδοχή, προέρχεται από τη σύνθεση των όρων «πένθος» και «έρως» και σημαίνει «ο θάνατος του έρωτα». Είναι ένα κοινωνικοαισθηματικό μυθιστόρημα, με αστυνομική πλοκή, που επιχειρεί να ρίξει φως σε ένα διαχρονικό στερεότυπο της ελληνικής κοινωνίας: τελικά υπάρχουν πεθερές-αράχνες που παγιδεύουν στον ιστό τους γαμπρούς και νύφες ή πρόκειται για ένα βολικό άλλοθι των ζευγαριών που δεν καταφέρνουν να κατακτήσουν το «για πάντα»; Οι κεντρικές ηρωίδες του βιβλίου είναι δύο ηλικιωμένες γυναίκες, μία Μανιάτισσα και μία Πόντια, που γίνονται στόχοι δολοφονικών επιθέσεων. Μαζί τους, δύο νύφες, που εύχονται να είχαν ορφανούς συζύγους, δύο γιοι, που συνθλίβονται στις συμπληγάδες της μητρικής αγάπης και του έρωτα, και μία δημοσιογράφος, που μετατρέπεται σε φυγά προκειμένου να αποδείξει την αθωότητά της.

Υπάρχει κάτι που συνδέει τις δύο ηλικιωμένες γυναίκες που δέχονται δολοφονική επίθεση;

Οι δύο γυναίκες δεν γνωρίζονται μεταξύ τους, διαθέτουν όμως κάποια κοινά στοιχεία. Είναι και οι δύο αγορομάνες και πεθερές που έχουν προβληματικές σχέσεις με τις νύφες τους. Επιπλέον, κουβαλούν τα ήθη, τις νοοτροπίες και τις ιδιαιτερότητες των τόπων καταγωγής τους, δηλαδή της Μάνης και του Πόντου, και αυτό επηρεάζει τις σχέσεις τους.

Η πεθερά σκοτώνει τον έρωτα ή το αντίστροφο;

Δεν θα σας το αποκαλύψω, για τη δική σας ασφάλεια!

Πόσο εύκολο είναι για ένα ζευγάρι να κατακτήσει το «για πάντα»;

Έπειτα από 28 χρόνια γάμου, μπορώ με βεβαιότητα να σας πω ότι είναι από τα δυσκολότερα επιτεύγματα του ανθρώπου. Απαιτεί καθημερινή δουλειά, χωρίς αργίες και γιορτές, υπομονή, προσαρμοστικότητα, συμβιβασμούς και ανεξάντλητα αποθέματα αγάπης. Τι γίνεται αν υπάρχουν όλα αυτά αλλά συνοδεύονται και από μία «πενθερά», όπως συμβαίνει στο βιβλίο μου; Η απάντηση

υπάρχει στις σελίδες του και ίσως να μην είναι αυτή που περιμένουμε.

Ανήκετε στην κατηγορία των συγγραφέων που επιδιώκουν να περνούν μηνύματα στο αναγνωστικό κοινό;

Δεν το επιδιώκω. Επειδή, ωστόσο, τα βιβλία μου είναι βασισμένα σε αληθινές ιστορίες και οι ήρωές τους είναι υπαρκτά πρόσωπα, αναπόφευκτα περνούν μηνύματα μέσα από τις επιλογές και τη στάση ζωής τους.

Ο σύζυγός σας Κώστας Χαρδαβέλλας ή ο γιος σας Κωνσταντίνος κρίνουν πιο αυστηρά τα έργα σας;

Ο γιος μου δεν έχει διαβάσει κανένα από τα έργα μου. Και για να τον «τιμωρήσω» γι' αυτό, σκοπεύω να δωρίσω στην κοπέλα του το νέο μου βιβλίο, «Η πενθερά». Ο σύζυγός μου δεν είναι αυστηρός κριτής με την έννοια ότι θα σου υποδείξει τι θα μπορούσες να βελτιώσεις, αλλά κάνει κάτι πολύ χειρότερο. Εάν δεν του αρέσει ένα βιβλίο, το κλείνει από τις πρώτες δέκα σελίδες. Αντιλαμβάνεστε την αγωνία μου μέχρι να τον δω να συνεχίζει την ανάγνωση της «Πενθεράς». Ήταν ο πρώτος που τη διάβασε μόλις εκτυπώθηκε και κάποια στιγμή τον είδα να έρχεται πολύ σοβαρός κοντά μου και να μου λέει: «Μαρία, να ξέρεις ότι, εάν ζούσε η μάνα μου, δεν θα ήταν σαν την Πόντια πεθερά που περιγράφεις». Αυτή η άμεση ταύτιση του με έναν από τους ήρωές μου ήταν η καλύτερη κριτική που θα μπορούσε να μου κάνει.

Ποιο είναι το μόντο που ακολουθείτε στη ζωή σας;

Δεν υπάρχει νωρίς ή αργά, υπάρχουν μόνο όνειρα που δεν κυνηγήθηκαν.

Ποια είναι τα επόμενα επαγγελματικά σας σχέδια;

Τα τελευταία χρόνια είμαι στον χώρο της Επικοινωνίας και των Δημοσίων Σχέσεων, πάντα στο κομμάτι της κειμενογραφίας, και αποφεύγω να κάνω σχέδια, καθώς δεν μπορώ να ξέρω τι φέρνει η επόμενη ημέρα. Το μόνο σταθερό πλάνο που έχω είναι να βοηθήσω την «Πενθερά» μου να ταξιδέψει όσο πιο μακριά γίνεται και να φτάσει στις καρδιές πολλών πολλών ανθρώπων. ☺